כמה את/ה חכם/ה

1

26	22	18	14	11
A	B	C	D	E

2

A B C D E

3

A B C D E

4

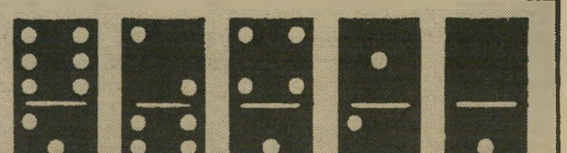

A B C D E

5

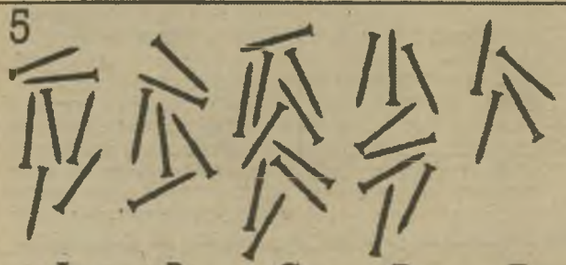

A B C D E

תשובה:

1.E	2.C	3.E	4.B	5.A

מונולוג חולין (של ילד)

פייר, איזה קמצנים ההסתדרות האלה. תראי איזה יום מגעיל בחוץ, קר, גשם, פיחס: לא יכלו לתת איזה שביתה קטנה כמו שהבטיחו?

תגידי, את לא יכולה לעשות משהו? אולי תכתבי בעיתון שהעם צריך שביתה לפעמים? התרגלנו כבר, זה חסר לנו. נו, בחייך, תעשי משהו.

צל"ש לספר קטן

ספר חדש של בני סיידא עוסק כולו במאכלים שנוהגים להגיש בבראנץ'. לא מכירה את בני סיידא ולא מכירה את המו"ל שלו. אבל לשניהם מגיע צל"ש על האומץ להוציא לאור ספר קטן (בתור עקרת־בית אני אוהבת אותם במיוחד, בגלל הנוחות) ובלי צילומי צבע. היום, כשכל ספר־בישול נראה כמו אלבום־ניצחון (כן, גם שלי), נחמד להיווכח שמישהו שם פס על מה שהולך בשוק.

כ־120 מתכונים של מאכלים מוכרים יותר ומוכרים פחות, וכרגיל אצל סיידא, מפורטים, ברורים, קלי־הכנה, ומאוד מדוייקים.

הוצאת מילכה. המחיר 13.90 שקלים. אמנם הרבה פחות מאשר אלבומי הניצחון, אבל בהתחשב בפורמט, בנייר, בדפוס ובחוסר הצילומים — יקר יחסית. אילו הספר היה עולה שיבעה שקלים, למשל, הייתי מעניקה לו בנוסף לצל"ש גם את אות המופת. אבל אי־אפשר הכל, כנראה.

לחיי האהבה

לאמריקאים המיסכנים אין יום־כיפור ואין יום־השואה ואין יום שיחרור־ירושלים ואין ליל־הסדר ואין ואין ואין, ולכן הם צריכים להמציא לעצמם חגים. הם המציאו את יום ולנטין שהוא יומם של האוהבים. ביום הזה כל גבר קונה לאהובתו מתנה, וכל אשה קונה לאהובה מתנה, ואחרי חילופי־המתנות הם מתנשקים ומתחבקים ויוצאים לבלות, ונקצ אוכלים ונקצ שותים ונקצ רוקדים ובטח גם עושים אהבה.

איזה יום!

רשת מלונות הילטון החליטה לייבא את יום ולנטין ארצה, ולא רק שהם ייבאו את היום, אלא שהם פרשו אותו על פני כל חודש פברואר. בחודש הזה הם יתנו לאורחי המלון כל מיני פינוקים של אהבה, וזה כולל את משקה האהבה שיוגש על חשבון הבית.

אם במיקרה לא יוצא לכם להגיע להילטון, הנה משקה האהבה, פרי יצירתו של זאב קרן ממלון הילטון. תעשו בבית, תשתו ותגבירו את אש האהבה:

מערבבים בבלנדר 10 תותים טריים, 4 וחצי כפות רום, כף וחצי גרנדין (רכז רימונים) ושתי כפות קרח כתוש.

מרטיבים את שפתיה של כוס גבוהה ויפה, ומכניסים אותה לתוך כלי עם סוכר כדי שתקבל ציפוי. מוזגים את המשקה לכוס, מקשטים בתות ומגישים עם קש.

מה נקנה לו, מה נקנה לו מתנה?

זה ידוע שגברים זו צרה צרורה. לא, לא באופן כללי — רק במובן מתנות.

עוד לא ראיתי מישהו שהתלבט יותר מ־16 שניות בבעייה מה לקנות לה במתנה. בשבילה הכל טוב: תכשיט ובושם ותכשיר איפור ושימלה ונעלי לק וציוף יפה וסינר למיטבח וספר בישול ופמוטים לנרות, ו... בקיצור הכל.

והוא? הכל יש לו, ומה שאין לו, הוא לא אוהב. נו, אז בכל זאת? הנה כמה חידושים שאולי עדיין אין לו:

מערכת של אפטרשייב ואו־דה טואלט ספריי של מקס פקטור מסידרת SOUL במחיר 27 ו־39 שקלים.

★ ★ ★

ואם הוא ספורטיבי במיוחד, מה מתאים לו יותר מאשר סידרת מוצרי־טיפוח לגבר של אדידס, כמו החולצה שכבר יש לו, כמו הנעליים שכבר יש לו, וכמו התיק וכל השאר. בסידרת אדידס טיפוח לגבר: אפטר שייב, אפטר־שייב־תחליב, תרסיס דאודורנט, דאודורנט־סטיק, ג'ל למיקלחת, מצנן גוף, תכשיר לעיסוי שרירים. המחירים — החל מ־19.65 שקלים ועד ל־46.75 שקלים.

★ ★ ★

ועוד משהו בשבילו — עד שיהיה שיווין מוחלט בין גברים לנשים: מיתקן סולרי המטעין את מצבר הרכב באמצעות אנרגיית השמש, מתוצרת אדקו סולר. 65 שקלים בחנויות לאביזרי־רכב.

שבת מנוחה

כבר חודשים רבים אני אומרת לעצמי שכדאי לנסות פעם אחת ולראות איך זה סוף־שבוע בלי עיתונים. זאת אומרת, פשוט להחליט פעם אחת ביום השישי לא לקנות אף עיתון אחר, ולראות איך העובדה הזאת משפיעה על סוף־השבוע.

אבל החלטות לחוד וביצועים לחוד. איך שמגיע יום השישי, אני אוספת את שלושת הקילוגרמים של הנייר, מביאה אותם הביתה, עושה סדר (זורקת כלכלה, ספורט לכיוון הבעל), מניחה את המוסף לספרות בצד ימין של ארון־הלילה, ששם זה הצד שקוראים ביום הראשון.

פותחת כל עיתון בעמודים שאני נוהגת לקרוא דבר ראשון, וכך הלאה וכך הלאה, כבר שנים. ובכל יום שישי, ברגע שאני מביאה הביתה את הערימה, אני נזכרת שהחלטתי לוותר על קריאת עיתונים לסוף־שבוע אחד ומייד אני מחליטה שזה יהיה בשבוע הבא. אבל ההרגלים יותר חזקים מהבן־אדם. ואפילו להרפתקה הזאת לא הצלחתי לצאת.

עד שפיזור הנפש, השכחנות, חוסר־הרצינות והמכונית באו לעזרתי.

זה קרה בשבת האחרונה. החלטנו לבלות את השבת עם חברים שגרים במושב. ביום השישי בצהריים ירדנו למכונית, אנחנו וטפנו ומיזודותינו ושקיותינו וטרמוסינו וכמובן ערימת העיתונים.

עד שכל הכבודה הזאת הוכנסה לתוך המכונית שמתי את ערימת־העיתונים על גג המכונית, כדי שלא יתקמטו, חלילה.

ואחר־כך נכנסתי לאוטו, הנעתי, וברוורס נחמד יצאתי לכביש. שם עשיתי בסך־הכל מה שצריך לעשות, כלומר, העברתי ממהלך ראשון לשני ו... כל רחוב הירקון התמלא בעיתונים עפים. ראיתי אותם עפים דרך הראי שלי, ונורא שמחתי שלא גרמו לתאונה. נסענו משם. כשהגענו למושב אמרו החברים שהם לא קנו שום עיתון, כי הם ידעו שאנחנו לא נבוא בלי הערימה.

איזה שבת נהדרת היתה לנו. אגב, מה קורה בארץ?

פטנט

תשימי לי, בבקשה, רק שתי טיפות לימון בתוך התה, אמרה לי החברה שלי. לקחתי את הסכין כדי לבצע את הפעולה הדרושה לחיתוך וסחיטת הלימון, אבל היא חטפה לי את הסכין מהיד כאילו איימתי בו על חייה.

פתחה את כל המגירות במיטבחי, שלפה שיפוד עץ דק וארוך ודקרה את הלימון שלי דקירה אחת. מהדקירה האחת הזאת יצאו שתי טיפות לימון, והוא (הלימון) לא ידע כי בא מקירבו.

אם כל החכמות של העולם נעשו חברות שלי, אולי גם בי יש משהו.

דניאלה שמי